

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

13. června 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Články 18, 21 a 165 SFEU – Předpisy sportovního svazu – Účast amatérského sportovce se státní příslušností jednoho členského státu na národním mistrovství jiného členského státu – Rozdílné zacházení na základě státní příslušnosti – Omezení volného pohybu“

Ve věci C-22/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Amtsgericht Darmstadt (okresní soud v Darmstadt, Německo) ze dne 2. listopadu 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 11. ledna 2018, v řízení

TopFit eV,

Daniele Biffi

proti

Deutscher Leichtathletikverband eV,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Prechal, předsedkyně senátu, F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund (zpravodaj)
a L. S. Rossi, soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: D. Dittert, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. prosince 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za TopFit eV a D. Biffiho a G. Kornischem, Rechtsanwalt,
- za Deutscher Leichtathletikverband eV G. Engelbrechtem, Rechtsanwalt,
- za španělskou vládu S. Jiménez Garcíou, jako zmocněncem,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi M. Kellerbauerem a I. Rubene, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. března 2019,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 18, 21 a 165 SFEU.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi TopitFit eV a Danielem Biffim na straně jedné a Deutscher Leichtathletikverband eV (Německý svaz lehké atletiky, dále jen „DLV“) na straně druhé v otázce podmínek pro účast státních příslušníků jiných členských států na národních mistrovstvích amatérských sportovců v seniorské kategorii.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 165 Smlouvy o FEU, který je součástí hlavy XII této smlouvy, nazvané „Všeobecné a odborné vzdělávání, mládež a sport“, v odst. 1 a 2 stanoví:

„1. [...]

Unie přispívá k podpoře evropských hledisek sportu s přihlédnutím k jeho zvláštní povaze, jeho strukturám založeným na dobrovolné činnosti a jeho společenské a výchovné funkci.

2. Činnost Unie je zaměřena na:

[...]

- rozvoj evropského rozměru sportu podporou spravedlivého a otevřeného sportovního soutěžení a spolupráce mezi subjekty odpovědnými za sport, jakož i ochranou fyzické a mravní integrity sportovců, obzvláště mladých sportovců.“

Předpisy DLV

- 4 Ustanovení § 5.2.1 Deutsche Leichtathletikordnung (německý soutěžní řád pro lehkou atletiku, dále jen soutěžní řád pro lehkou atletiku) upravující právo účastnit se německých mistrovství, ve znění ze dne 17. června 2016, stanoví:

„Veškerá mistrovství jsou v zásadě otevřená pro všechny atlety, kteří mají německou státní příslušnost a platnou startovní akreditaci pro německý oddíl/tréninkovou skupinu.“

- 5 Tento soutěžní řád dříve obsahoval § 5.2.2, podle něhož byli občané Unie oprávněni účastnit se mistrovství Německa, pokud mají po dobu jednoho roku startovní akreditaci pro německý oddíl či tréninkovou skupinu. Toto ustanovení bylo bez náhrady zrušeno dne 17. června 2016.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 6 Daniele Biffi je italský státní příslušník, který se narodil v roce 1972 a žije v Německu od roku 2003. Účastní se jako amatérský sportovec soutěží v běhu na 60 m, 100 m, 200 m a 400 m v kategorii senior (nad 35 let). Daniele Biffi je členem TopFit, sportovního oddílu se sídlem v Berlíně (Německo), který je členem Berliner Leichtathletik-Verband (svaz lehké atletiky v Berlíně), který je dále členem DLV.
- 7 DLV sdružuje všechny lehkootletické svazy existující na úrovni spolkových zemí. Organizuje národní mistrovství v lehké atletice pro tři kategorie sportovců, a sice juniory pod 20 let, vrcholové mladé sportovce a seniory.
- 8 Od roku 2012 se D. Biffi, který přestal být členem Italského lehkootletického svazu, účastní v Německu národních mistrovství v kategorii senior.
- 9 Do 17. června 2016 stanovil § 5.2.2 soutěžního řádu pro lehkou atletiku, že občané Unie, kteří nemají německé občanství, jsou oprávněni účastnit se mistrovství Německa, pokud mají po dobu jednoho roku startovní akreditaci za německý atletický oddíl či tréninkovou skupinu.
- 10 K tomuto datu DLV tento řád změnil a toto ustanovení zrušil. V § 5.2 uvedeného řádu již jsou zmíněni pouze státní příslušníci a v souladu s pokyny DLV jsou tak k účasti na národním mistrovství vybíráni přednostně sportovci německé státní příslušnosti.
- 11 Předkládající soud uvádí, že DLV tuto změnu odůvodnil tím, že německým mistrem by měl být pouze sportovec německé státní příslušnosti, který se může účastnit mistrovství pod zkratkou „GER“ znamenající „Germany“, tedy Německo. Pro seniory podle něj nelze zavést výjimky ve srovnání s pravidly pro ostatní kategorie sportovců, tj. juniory pod 20 let a kategorii „vrcholových“ sportovců.
- 12 V písemných vyjádřeních DLV vysvětluje pravidla tak, že cizinci, kteří mají akreditaci k účasti za atletický oddíl či skupinu na území DLV či jiného národního svazu, mohou v odůvodněných případech získat akreditaci k účasti bez hodnocení, získají-li k tomu povolení do ukončení registrace na danou sportovní událost. V tomto případě se mohou účastnit pouze prvního kola běžeckého závodu nebo prvních tří pokusů v technických disciplínách.
- 13 TopFit zaregistroval D. Biffiho v disciplínách běh na 60 m, 200 m a 400 m na halové mistrovství Německa seniorů, které se konalo ve dnech 4. a 5. března 2017 v Erfurtu. DLV však tuto registraci odmítl, takže D. Biffi byl z účasti na tomto mistrovství vyloučen, ačkoli splňoval všechny podmínky pro účast s výjimkou státní příslušnosti. TopFit a D. Biffi podali proti zamítavému rozhodnutí neúspěšnou stížnost k právnímu výboru svazu.
- 14 Další německé mistrovství pro seniory zorganizoval DLV ve dnech 30. června až 2. července 2017 v Žitavě, v jehož případě D. Biffi splnil minimální limity potřebné k účasti v závodech v běhu na 100 m, 200 m a 400 m. Vzhledem k tomu, že se D. Biffi mohl zúčastnit mistrovství pouze „bez hodnocení“ či „mimo soutěž“, podal společně s TopFit k předkládajícímu soudu návrh na nařízení předběžného opatření, aby se mohl bez omezení zúčastnit tohoto mistrovství. Tento návrh byl zamítnut.
- 15 Daniele Biffi se těchto závodů mohl účastnit pouze částečně, tj. bez hodnocení na základě času, a v závodech, které měly finále, jako je běh na 100 m, se mohl účastnit pouze kvalifikace bez postupu do finále.
- 16 Daniele Biffi a TopFit proto podali k předkládacímu soudu žalobu, v níž usilovali o povolení účasti na budoucích mistrovstvích Německa v atletice v kategorii senior a o možnost dosáhnout na tomto mistrovství hodnocení. Tvrdí, že až na německou státní příslušnost splňuje všechny podmínky vymezené DLV, co se týče výkonu.

- 17 Předkládající soud si klade otázku, zda taková podmínka státní příslušnosti představuje nezákonnou diskriminaci v rozporu s pravidly Smlouvy.
- 18 Uvádí, že podle DLV není soutěžní řád pro lehkou atletiku v rozporu s ustanoveními Smlouvy, neboť provozování předmětného sportu není hospodářskou činností, a nespadá proto do působnosti unijního práva.
- 19 Tento soud zdůrazňuje, že D. Biffi je sportovec v kategorii seniorů, který i přes vysoké výkony zůstává v kategorii amatérských sportovců, kteří svou účastí na mistrovstvích neprovozují hospodářskou činnost, a klade si otázku, zda je podmínkou pro aplikaci unijního práva na sport vždy nutné, aby šlo o výkon takové činnosti. V tomto ohledu uvádí, že unijní právo v současnosti výslovně zmiňuje sport v článku 165 SFEU a že právo občanů Unie pobývat v jiném členském státě na nediskriminačním základě, jak vyplývá z článků 18, 20 a 21 SFEU, nezávisí na výkonu hospodářské činnosti.
- 20 Uvedený soud má v této otázce pochybnosti, avšak podle jeho názoru by účast státních příslušníků jedněch členských států na sportovních mistrovstvích jiného členského státu v zásadě měla být možná. Výjimky mohou platit zejména v případech, kdy se jedná o národní mistrovství a tituly, avšak omezení musí být přiměřená a nesmí jít nad rámec toho, co je naprosto nezbytné k zajištění sportovní soutěže.
- 21 Za těchto podmínek se Amtsgericht Darmstadt (okresní soud v Darmstadtu, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je třeba články 18, 21 a 165 SFEU vykládat tak, že ustanovení soutěžního řádu pro lehkou atletiku sportovního svazu členského státu, které váže účast na národních mistrovstvích na státní příslušnost tohoto členského státu, představuje nepřipustnou diskriminaci?
- 2) Je třeba články 18, 21 a 165 SFEU vykládat tak, že sportovní svaz členského státu nepřipustně diskriminuje amatérské sportovce, kteří nejsou státními příslušníky tohoto členského státu, tím, že jim sice umožní účast na národních mistrovstvích, dovolí jim ale startovat jen ‚mimo soutěž‘ nebo ‚bez hodnocení‘ a nedovolí jim účastnit se finálových běhů a soutěží?
- 3) Je třeba články 18, 21 a 165 SFEU vykládat tak, že sportovní svaz členského státu nepřipustně diskriminuje amatérské sportovce, kteří nejsou státními příslušníky tohoto státu, tím, že je vyloučí z udělování národních titulů resp. z výsledkových listin?“

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

- 22 V návaznosti na stanovisko generálního advokáta DLV dopisem ze dne 20. března 2019 požádal o znovuotevření ústní části řízení na základě toho, že toto stanovisko vychází hlavně z článku 49 SFEU, zatímco položené otázky se týkají pouze článků 18, 21 a 165 SFEU a účastníci neměli příležitost vyjádřit se k možnému dopadu článku 49 SFEU na výsledek sporu v původním řízení.
- 23 V tomto ohledu článek 83 jednacího řádu Soudního dvora umožňuje, aby Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídil znovuotevření ústní části řízení, zejména pokud má za to, že věc není dostatečně objasněna nebo že musí být rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení projednán.
- 24 V tomto případě má Soudní dvůr za to, že disponuje všemi poznatky nezbytnými k zodpovězení položených a že o věci nemá být rozhodnuto na základě argumentace vycházející z článku 49 SFEU, který nebyl mezi účastníky řízení projednán.
- 25 Není tedy důvodné nařizovat znovuotevření ústní části řízení.

K předběžným otázkám

- 26 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být články 18, 21 a 165 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání takovému předpisu vnitrostátního sportovního svazu, jako je předpis dotčený ve věci v původním řízení, na jehož základě se občan Unie, který je státním příslušníkem jiného členského státu a který je po mnoho let rezidentem členského státu, v němž má sídlo tento svaz, v jehož rámci se účastní běžeckých závodů v kategorii senior, nemůže účastnit národního mistrovství v těchto disciplínách stejným způsobem jako státní příslušníci tohoto státu, ačkoli splňuje všechny požadované podmínky kromě státní příslušnosti, může se účastnit tohoto mistrovství pouze „mimo soutěž“ či „bez hodnocení“, nemůže se účastnit finále, nemůže získat titul národního mistra, a dokonce nemusí být ani připuštěn k účasti na tomto mistrovství.
- 27 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že takový občan Unie, jako D. Biffi, italský státní příslušník, který se přestěhoval do Německa a pobývá zde 15 let, využil svého práva na volný pohyb ve smyslu článku 21 SFEU.
- 28 Podle ustálené judikatury je občanství Unie předurčeno být základním postavením státních příslušníků členských států, aby těm, kteří se nacházejí ve stejné situaci, bylo umožněno požívat stejného právního zacházení bez ohledu na jejich státní příslušnost, s výhradou výjimek, které jsou výslovně stanoveny (rozsudek ze dne 20. září 2001, Grzelczyk, C-184/99, EU:C:2001:458, bod 31).
- 29 Jak již Soudní dvůr konstatoval, situace občana Unie, který využil svobodu pohybu, spadá do působnosti článku 18 SFEU, v němž je zakotvena zásada zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti (rozsudek ze dne 13. listopadu 2018, Raugevicius, C-247/17, EU:C:2018:898, bod 27).
- 30 Tento článek se použije na občana Unie, který má stejně jako D. Biffi bydliště v jiném členském státě, než jehož je státním příslušníkem, v němž se hodlá účastnit sportovních soutěží jako amatérský sportovec.
- 31 Soudní dvůr již dále rozhodl, že unijní právní předpisy zaručují všem státním příslušníkům členského státu možnost přestěhovat se do jiného členského státu za účelem výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti a pobývat tam po výkonu takové činnosti a že přístup k volnočasovým aktivitám nabízeným v tomto státě je logickým důsledkem volného pohybu (rozsudek ze dne 7. března 1996, Komise v. Francie, C-334/94, EU:C:1996:90, bod 21).
- 32 Soudní dvůr také konstatoval, že práva přiznaná občanu Unie článkem 21 odst. 1 SFEU mají zejména usnadnit postupnou integraci dotyčného občana Unie do společnosti hostitelského členského státu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2017, Lounes, C-165/16, EU:C:2017:862, bod 56).
- 33 Článek 165 SFEU navíc odráží značný společenský význam sportu v Unii, a to zejména amatérského sportu, který vyzdvihuje Prohlášení o sportu č. 29, které je uvedeno v příloze Závěrečného aktu konference, která schválila text Amsterodamské smlouvy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. prosince 1995, Bosman, C-415/93, EU:C:1995:463, bod 106, jakož i ze dne 13. dubna 2000, Lehtonen a Castors Brain, C-176/96, EU:C:2000:201, bod 33), a úlohy sportu jako faktoru integrace do společnosti hostitelského členského státu.
- 34 Z článku 21 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 165 SFEU tedy vyplývá, že provozování amatérského sportu konkrétně v rámci sportovního klubu umožňuje občanu Unie, který má bydliště v jiném členském státě, než je stát jeho státní příslušnosti, vytvořit si vazby na společnost státu, do něhož se přestěhoval a kde má bydliště, nebo je konsolidovat. To platí i pro účast na sportovních soutěžích na všech úrovních.

- 35 Z toho vyplývá, že takový občan Unie, jako je D. Biffi, se může oprávněně dovolávat článků 18 a 21 SFEU v rámci provozování amatérského sportu na soutěžích ve společnosti hostitelského členského státu.
- 36 Vystává však otázka, zda musí pravidla národních sportovních svazů respektovat pravidla Smlouvy, stejně jako je tomu u pravidel, která stanoví stát.
- 37 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou platí povinnost respektovat základní svobody a zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti stanovené Smlouvou i pro předpisy, které nemají veřejný charakter a mají hromadným způsobem upravit poskytování služeb (viz zejména rozsudky ze dne 12. prosince 1974, Walrave a Koch, 36/74, EU:C:1974:140, bod 17; ze dne 15. prosince 1995, Bosman, C-415/93, EU:C:1995:463, bod 82; ze dne 18. prosince 2007, Laval un Partneri, C-341/05, EU:C:2007:809, bod 98, jakož i ze dne 16. března 2010, Olympique Lyonnais, C-325/08, EU:C:2010:143, bod 30).
- 38 Soudní dvůr tak konstatoval, že odstranění překážek volnému pohybu osob a služeb mezi členskými státy, což je základní cíl Evropského společenství zakotvený v článku 3 písm. c) Smlouvy o EHS (nahrazené Lisabonskou smlouvou), který byl v zásadě nahrazen články 3 až 6 SFEU, by bylo ohroženo, kdyby odstranění překážek státního původu mohlo být neutralizováno překážkami vyplývajících z toho, že sdružení nebo subjekty, které nespádají do oblasti veřejného práva uplatňují svou právní autonomii (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 1974, Walrave a Koch, 36/74, EU:C:1974:140, bod 18).
- 39 Zásada zakotvená v této judikatuře Soudního dvora platí i v případě, že skupina či subjekt má určitou pravomoc nad jednotlivci a může jim klást podmínky, které omezují výkon základních svobod zaručených Smlouvou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. října 2000, Ferlini, C-411/98, EU:C:2000:530, bod 50).
- 40 Z toho vyplývá, že taková pravidla národního sportovního svazu, jako jsou pravidla dotčená ve věci v původním řízení, která upravují přístup občanů Unie na sportovní soutěže, podléhají pravidlům Smlouvy, a konkrétně článkům 18 a 21 SFEU.
- 41 Je proto nezbytné zkoumat, zda jsou taková pravidla v souladu s těmito články.
- 42 Předkládající soud v této souvislosti uvádí, že s takovým občanem Unie, jako je D. Biffi, se zachází jinak než se státními příslušníky od okamžiku, kdy DLV dne 17. června 2016 změnil sportovní řád pro lehkou atletiku.
- 43 Podle tohoto soudu může být takovému občanovi i v případě, že splňuje podmínky na požadovaný sportovní výkon a minimálně po jeden rok má nárok účastnit se sportovních soutěží jakožto člen klubu, který je součástí národního svazu lehké atletiky, odepřena účast na národním mistrovství amatérských sportovců v běhu na krátkou vzdálenost v kategorii senior, nebo se ho může účastnit pouze zčásti.
- 44 Je třeba poznamenat, že takové rozdílné zacházení může omezovat svobodu pohybu tohoto občana Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. listopadu 2018, Raugevicius, C-247/17, EU:C:2018:898, bod 28).
- 45 V tomto případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že takový amatérský sportovec, jako je D. Biffi, se nemůže účastnit národních mistrovství pořádaných DLV v kategorii senior za stejných podmínek jako němečtí státní příslušníci, ačkoli tato mistrovství patří k těm nejdůležitějším na národní úrovni. Pokud se těchto mistrovství může zúčastnit, může se účastnit pouze kvalifikace bez hodnocení, a tedy bez přístupu do finále, anebo závodu s časomírou, avšak mimo soutěž.

- 46 Takový předpis, jako je předpis dotčený ve věci v původním řízení tak může rovněž vést k tomu, jak uvádí TopFit a D. Biffi ve svých písemných vyjádřeních, že sportovci, kteří jsou státními příslušníky jiného členského státu než Spolkové republiky Německo, mají ze strany sportovních klubů, jejichž jsou členy, menší podporu než domácí sportovci, neboť tyto kluby budou mít menší zájem investovat do sportovce, který se národního mistrovství neúčastní. V tomto případě se takoví sportovci, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států, jako je D. Biffi, mohou hůře začlenit do svého členského klubu a potažmo i do společnosti členského státu, v němž mají bydliště.
- 47 Je třeba konstatovat, že takové účinky mohou činit provozování amatérského sportu pro občany Unie méně přitažlivé, a omezují proto volný pohyb těchto občanů ve smyslu článku 21 SFEU.
- 48 Omezení volného pohybu občanů Unie lze přitom odůvodnit pouze v případě, že se zakládá na objektivních hlediscích a je přiměřené cíli legitimně sledovanému dotčenými předpisy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. listopadu 2018, Raugevicius, C-247/17, EU:C:2018:898, bod 31).
- 49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v oblasti sportu Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že ustanovení unijního práva o volném pohybu osob a služeb nebrání předpisům či praxi odůvodněným zvláštní povahou a rámcem určitých sportovních událostí, jako jsou zápasy mezi národními týmy různých zemí. Toto omezení působnosti dotčených ustanovení však nesmí zajít nad vlastní účel omezení a nelze se ho dovolávat pro vyloučení všech sportovních aktivit z působnosti Smlouvy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. prosince 1995, Bosman, C-415/93, EU:C:1995:463, body 76 a 127).
- 50 Vzhledem k tomu, že titul národního mistra v určité sportovní disciplíně se *prima facie* neuděluje na všech závodech probíhajících na vnitrostátní úrovni v této disciplíně, má toto ocenění omezený dopad na provozování dané sportovní disciplíny. Stejně jako tomu bylo v případě složení národních týmů, se dále jeví jako oprávněné udělovat titul národního mistra v určité sportovní disciplíně pouze státním příslušníkům, jelikož státní příslušnost lze považovat za charakteristický rys titulu národního mistra. Omezení, která vyplývají ze sledování uvedeného cíle, by však měla být v souladu se zásadou proporcionality.
- 51 V daném případě se DLV obecně domnívá, že má jakožto sportovní svaz autonomii při stanovování pravidel a že veřejnost očekává, že národním mistrem státu bude jeho státní příslušník. Tento svaz dále tvrdí, že pro jeho pravidla existuje dvojí konkrétní vysvětlení. Zaprvé výběr národního mistra a druhého a třetího nejlepšího sportovce slouží k výběru sportovců, kteří budou reprezentovat svou zemi na mezinárodních mistrovstvích, jako je mistrovství Evropy, v tomto případě pod zkratkou „GER“, která znamená „Germany“, tj. Německo. Zadruhé DLV uvádí, že není možné rozlišovat věkové skupiny a stanovit výjimku pro seniory ve srovnání s juniory pod 20 let a s „vrcholovými“ sportovci.
- 52 Pokud jde v první řadě o tvrzení, že sportovní svazy mají volnost při stanovování svých pravidel, je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 40 tohoto rozsudku, že autonomie, kterou mají soukromé asociace při přijímání sportovních pravidel, nemůže omezovat výkon práv, které Smlouva přiznává jednotlivcům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. prosince 1995, Bosman, C-415/93, EU:C:1995:463, bod 81).
- 53 Je třeba zdůraznit, že skutečnost, že je pravidlo čistě sportovní, neznamená, že je od počátku vyloučeno z působnosti Smlouvy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2006, Meca-Medina a Majcen v. Komise, C-519/04 P, EU:C:2006:492, bod 33).
- 54 Argument, že veřejnost očekává, že národní mistr dané země bude mít státní příslušnost této země, proto neodůvodňuje jakýkoli typ omezení účasti cizích státních příslušníků na národních mistrovstvích.
- 55 Je proto třeba dále zkoumat konkrétní odůvodnění uvedené DLV.

- 56 Pokud jde o první odůvodnění, tj. výběr národního mistra, který bude reprezentovat svou zemi na mezinárodních mistrovstvích, z toho, co bylo řečeno na jednání před Soudním dvorem, vyplývá, že DLV nevybírá účastníky na mezinárodní mistrovství v kategorii senior sám a sportovci, kteří jsou členy klubu, jež je součástí DLV, a kteří splnili výkonnostní limity, se mohou bez ohledu na svou státní příslušnost účastnit těchto mistrovství, na která se sami hlásí. Státní příslušník jiného členského státu, než je Spolková republika Německo, se tak může stát seniorským mistrem Evropy v běhu tak, že bude závodit za Německo. Sám DLV uvedl, že nejlepší národní sportovce, kteří se budou účastnit mezinárodních mistrovství, vybírá pouze v kategorii „vrcholových“ sportovců.
- 57 Pokud jde o druhé odůvodnění uváděné DLV, a sice nutnost mít stejná pravidla pro všechny věkové kategorie, z předchozího bodu vyplývá, že toto odůvodnění není podloženo tvrzením DLV o tom, jak probíhá výběr sportovců pro mezinárodní úroveň, podle něhož se týká pouze „vrcholových“ sportovců.
- 58 Ani jedno ze dvou odůvodnění předložených DLV tedy podle všeho není založeno na objektivních hlediscích.
- 59 Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda existují jiná odůvodnění pro pravidla o částečném omezení účasti cizích státních příslušníků na národních mistrovstvích.
- 60 V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout, že dotčené subjekty, jako jsou organizátoři mistrovství nebo sportovní svazy, sice stanoví vhodná pravidla zajišťující hladký průběh soutěží (rozsudek ze dne 11. dubna 2000, Deliège, C-51/96 a C-191/97, EU:C:2000:199, bod 67), avšak tato pravidla nesmí jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle (rozsudek ze dne 13. dubna 2000, Lehtonen a Castors Brain, C-176/96, EU:C:2000:201, bod 56).
- 61 Pokud jde o tvrzení, že se jedná o individuální sport s postupnou eliminací, v tomto případě běh na krátké vzdálenosti, který má osm kol, je třeba konstatovat, že účast jednoho či více cizích státních příslušníků ve finálovém kole může zabránit tomu, aby státní příslušník vyhrál mistrovství, a může bránit tomu, aby byli vybráni nejlepší státní příslušníci.
- 62 I u takových sportů však nesmí vyloučení cizích státních příslušníků z finálového kola jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle. V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu to, že v členském státě dotčeném ve věci v původním řízení tato výjimka pro kategorii seniorů dlouhou dobu neexistovala.
- 63 Je na vnitrostátním soudu, který má zkoumat existenci případných dalších odůvodnění, aby tuto analýzu provedl s ohledem na cíl vyplývající z čl. 21 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 165 SFEU, a sice otevření soutěže a integrace rezidentů, zejména pokud jde o dlouhodobé rezidenty v hostitelském členském státě jako v případě D. Biffiho.
- 64 Pokud jde dále o naprostý zákaz zúčastnit se národního mistrovství, podle DLV se v projednávané věci nejedná o tento případ, neboť D. Biffi má nadále možnost účastnit se těchto mistrovství. Z předkládacího rozhodnutí však vyplývá, že D. Biffimu nebylo umožněno účastnit se národního mistrovství v roce 2017. Podle informací k předpisům, které poskytl DLV v písemných vyjádřeních, navíc závisí účast cizích státních příslušníků, kteří jsou členy klubu sdruženého v DLV, na získání souhlasu, takže takové vyloučení zůstává možné.
- 65 K tomu je třeba uvést, že takový režim předchozího povolování může být odůvodněn z hlediska článků 18 a 21 SFEU jen v případě, že se bude zakládat na objektivních a nediskriminačních a předem známých kritériích, a to tak, aby byla vymezena posuzovací pravomoc DLV tak, že tato pravomoc nebude vykonávána svévolně (viz zejména rozsudek ze dne 20. února 2001, Analir a další, C-205/99, EU:C:2001:107, bod 38).

- 66 Rovněž je třeba poznamenat, že vzhledem k tomu, že existuje mechanismus pro účast cizích státních příslušníků na národním mistrovství – přinejmenším účast v kvalifikaci a účast bez hodnocení – jeví se být v každém případě nepřiměřené, aby takovému sportovci nebyla vůbec povolena účast na těchto mistrovstvích na základě státní příslušnosti.
- 67 Na položené otázky je proto třeba odpovědět tak, že články 18, 21 a 165 SFEU musí být vkládány v tom smyslu, že brání takovým předpisům národního atletického svazu, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení – podle nichž občan Unie, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a po mnoho let má bydliště v jiném členském státě, kde má tento svaz sídlo a kde je amatérským běžcem v kategorii senior, a podle nichž se nemůže účastnit národního mistrovství v této disciplíně stejným způsobem jako státní příslušníci nebo se jej může účastnit pouze „bez hodnocení“ či „mimo soutěž“ a nemůže se účastnit finále a získat titul národního mistra – ledaže jsou tyto předpisy odůvodněny objektivními hledisky, která jsou přiměřená legitimně sledovanému cíli, což musí ověřit předkládající soud.

K nákladům řízení

- 68 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Články 18, 21 a 165 SFEU musí být vkládány v tom smyslu, že brání takovým předpisům národního atletického svazu, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení – podle nichž občan Evropské unie, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a po mnoho let má bydliště v jiném členském státě, kde má tento svaz sídlo a kde je amatérským běžcem v kategorii senior, a podle nichž se nemůže účastnit národního mistrovství v této disciplíně stejným způsobem jako státní příslušníci nebo se jej může účastnit pouze „bez hodnocení“ či „mimo soutěž“ a nemůže se účastnit finále a získat titul národního mistra – ledaže jsou tyto předpisy odůvodněny objektivními hledisky, která jsou přiměřená legitimně sledovanému cíli, což musí ověřit předkládající soud.

Podpisy.